

lov, der dog ikke skal gjælde for en kort Tid, men have en længere Varighed, skjøndt man indrømmer, at den lider af store Mangler, og det er dette, jeg atter vil lægge Thingets Medlemmer paa Sinde, hvorvidt Omstændighederens Magt skulde være saa stor, at det skulde være nødvendigt af den Grund at vedtage et saa middelmaadigt Arbejde.

Thorab: Naar jeg tager Ordet i denne Sag, saa veed jeg ganske vel, at der er talt hundrede og atter hundrede Gange om det Thema, som jeg her agter at fremdrage, men det kunde dog være, at der i den sidste Time kunde fremsføres Et og Andet, som kastede et nyt Lys paa Sagen, og jeg skal derfor ikke fremdrage, hvad jeg kan bidrage dertil, for at belyse den. Det er bekendt nok, at hvad de Mænd, paa hvis Side jeg her i Salen staaer, og den Deel af det danske Folk, som ere vore Bølgere, dybt beklage, er, at der gjøres Brud paa det Ligheds-Princip, som var Hæberen, Berlen og Grundvolben i Grundloven af 5te Juni 1849, og som netop den Gang blev fremhævet af det Ministerium, der forelagde den Lov som Forslag, blev fremhævet af de Mænd, der afgave deres Betænkning om dette Forslag som Mindretal, og blev fremhævet idelig og idelig ved Folketester, ved Folkemøder, paa Rigsbagen og allevegne, og som virkelig var — thi det maae vi huske paa — et nyt historisk Udgangspunkt for en Udvikling her i Danmark, ikke blot den politiske, men jeg tør sige tillige den borgerlige Udvikling. Naar jeg nu seer, at dette Princip bliver rokket, og at man istedet derfor indsætter et nyt Princip, som vi vel viden at vi gaae det for nær, tør kalde Skatte-systemets Princip, saa har jeg ikke blot en stærk Tvivl om dette Princip's retmæssige Berettigelse ligeoverfor det Princip, som nu i 17 Aar har ført det danske Folk fremad, men jeg har tillige en meget stærk Tvivl om dette Princip's Berettigelse i sig selv. For at bevise dette, og for at jeg derved kan give min Afstemning i denne Sag den rette Belysning, skal jeg fremføre nogle Data, som jeg troer for den noksom bekendte danske Retfærdighed ville have en ikke afgjørende, saa dog betydelig Indflydelse paa Afstemningen, saa dog paa den

Mening, man kan danne sig om den Fremtid, man nu vil gaae indpaa, dersom det foreliggende Udkast bliver vedtaget. Som bekendt fremkommer det nye Forslag med en Ordning af Landstingsvalgene saaledes, at i Landkretsene foregaae Valgmandsvalgene ved de almindelige Valg i enhver Commune, saa at enhver Commune vælger en Valgmand, og at ligesaa mange af dem, der have svaret de høieste Afgifter eller, som der staaer, Bidrag til Stat og Commune, træde til som selvskrevne Valgmænd. Saavidt mig bekendt er der omtrent 1,400 Communer i Danmark — jeg veed ikke, om jeg skulde feile meget deri, jeg troer det er omtrent saaledes — og mærkelig nok vise vore statistiske Beretninger, at der netop findes omtrent 1,400 Selveiendomme med over 12 Tønder Hartkorn her i Landet. Disse 1,400 Selveiendomme have et Hartkornsbetrag af omtrent 45,000 Tønder. Jeg maa her gjøre opmærksom paa, at denne Beregning er støttet til saa gode Kilder, nemlig Traps Oplysninger i hans Topographi, at jeg ikke drager den i Tvivl, og at der dernæst ved denne Beregning selvfølgelig er udelukket alt det Bøndergods, som ligger under Eiendomme af over 12 Tønder Hartkorn, altsaa hvad man kalder samlet Areal; det er ikke det, men Hovedgaardens areal, der er opgivet. Naar man nu veed, at der i Landets Communer lever omtrent 51,000 Selveier- og Arvefæstebønder under 12 Tønder Hartkorn med et Areal af omtrent 203,000 Tønder Hartkorn, og videre omtrent 16,000 Livsfæstebønder med omtrent 82,000 Tønder Hartkorn, og omtrent 70,000 Husemænd, som ere Jordbesiddere eller have Jord i Fæste med omtrent 28,000 Tønder Hartkorn, saa at hele Danmarks Selveiendom, Fæste- og Arvefæsteareal, efter denne Beregning udgjør omtrent 368,000 Tønder Hartkorn — jeg maa her gjøre opmærksom paa, at der hos Trap er en anden Opgivelse, men den maa fremkomme ved, at der er Domainier og Sligt, der er regnet med til det samlede Hartkornareal for hele Danmark, men som slet ikke her kommer med i Beregningen — ville vi altsaa deraf see, at Selveiendomsbesiddere med over 12 Tønder Hartkorn, som have Udsigt til at blive disse selvskrevne Valgmænd, hvoraf hver